

عنوان مقاله:

نقش صبر حضرت زینب (س) در پیدایش بزرگ ترین میراث معنوی جهان

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت فرهنگ دینی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

لاله افتخاری - استادیار دانشگاه شاهد، دکترای تخصصی علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

در طول دوره های مختلف، زنان نقش تاثیرگذار و تاریخ سازی در پیشرفت جوامع و یا عقب ماندگی آن داشته اند و تلاش آنان در عرصه های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی گاه به صورت چشم گیری تاثیرگذار بوده است. از جمله این اقدامات، فعالیت آنان در بخش میراث ناملموس است؛ میراثی که هرچند کمتر مورد توجه قرار می گیرد اما ماندگاری، تاثیرگذاری و قابلیت تعمیم و تکثیر آن بدان جهت که عمدتاً از جنس نرم است بیش از میراث های ملموس است. یکی از مصادیق بی بدیل میراث معنوی، آیین سوگواری و عزاداری حسینی (ع) است که دستاورد روایتگری، بصیرت بخشی و روشنگری بازماندگان جریان عاشورا به ویژه کاروان سالار آنان حضرت زینب کبری (س) است که حاصل آن آیین ماندگار عزاداری حسینی در محرم، صفر و به ویژه در پیاده روی ده ها میلیونی اربعین است. آیینی که تمامی ویژگی های میراث معنوی در حوزه های سه گانه رفتارها، نمادها و آیین ها را در برمی گیرد و جنبه های هنری، سنت ها، آداب و رسوم را در قالب بیان و زبان شامل می گردد؛ اما به رغم آنکه در رابطه با زینب کبری و شخصیت ایشان پژوهش های بسیاری انجام شده است، تاکنون در رابطه با نقش حضرت به ویژه صبر و ایستادگی ایشان در ایجاد عزاداری حسینی به عنوان بزرگ ترین میراث معنوی جهان، پژوهشی انجام نگرفته است. لذا این مقاله بر آن است تا با روش تحلیلی-اسنادی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و اینترنتی صبر حضرت زینب در جریان نهضت حسینی را بررسی کند و مواضع صبر ایشان در سه حوزه صبر بر طاعت، صبر بر معصیت و صبر بر مصیبت را به تصویر کشیده به این سوال که نقش صبر حضرت زینب (س) در ایجاد عزاداری حسینی (ع) به عنوان بزرگ ترین میراث معنوی جهان چیست؟ پاسخ دهد.

کلمات کلیدی:

عزاداری حسینی، زینب کبری، صبر، میراث معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422939>

